NORAKSTS
Lieta Nr.142143511
1-1435-11/37

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā
Liepājā, 2011.gada 30.novembrī.

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnese S.Sērdiene,

piedaloties pieteicējam *L.J.*, pieteicēja pārstāvim *A.Š.*,
atbildētājas – Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes – Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja pārstāvim *S.K.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc *L.J.* (personas kods */personas kods/*) pieteikuma par Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja priekšnieka 2010.gada 20.oktobra lēmuma Nr.VP3/PA 728306-1 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja (turpmāk – VP KRP KPB) Patruļpolicijas nodaļas Satiksmes uzraudzības rotas jaunākais inspektors 2010.gada 20.augustā pieteicējam *L.J.* sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PA 728306 par to, ka *L.J.* 2010.gada 4.jūnijā pulksten 10:30, vadot hidropacēlāju Haulotte HA 260 PX Ventspilī, pa Kuldīgas ielu un iebraucot Kuldīgas ielas Nr.1 teritorijā, apstājās, kā rezultātā hidropacēlāja grozs palika uz Kuldīgas ielas braucamās daļas un notika sadursme ar transportlīdzekli Mercedes Benz 412, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*.

VP KRP KPB Patruļpolicijas nodaļas Satiksmes uzraudzības rotas inspektors 2010.gada 20.augustā pieņēma lēmumu Nr.VP3/PA 728306 (turpmāk – sākotnējais lēmums), ar kuru *L.J.* par CSN 10.punktā noteikto prasību neievērošanu izteikts brīdinājums saskaņā ar LAPK 149.^{4}panta četrpadsmito daļu.

Nepiekrītot piemērotajam sodas, *L.J.* iesniedza sūdzību VP KRP, lūdzot atcelt lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr.VP3/PA 728306 un izbeigt administratīvā pārkāpuma lietu *(lietas 12.lapa)*.

VP KRP KPB priekšnieks 2010.gada 20.oktobrī pieņēma lēmumu Nr.VP3/PA 728306-1 (turpmāk – Lēmums), ar kuru atstāja negrozītu sākotnējo lēmumu.

[2] Pieteicējs *L.J.* 2010.gada 6.decembrī Administratīvajā rajona tiesā iesniedzis pieteikumu, lūdzot atcelt Lēmumu.

Pieteicējs pieteikumu pamato ar turpmāk norādītiem argumentiem.

[2.1] Negadījumam pie ēkas bijuši vairāki liecinieki, kuru liecības netika pieņemtas, jo policijas darbiniekiem situācija, proti, tas, ka vainīgs mikroautobusa vadītājs, esot bijusi skaidra.

Līdz ar to lietas materiālos nav norādītas ziņas par lieciniekiem, kas varētu sniegt papildus ziņas par negadījuma apstākļiem.

Iespējamie lecinieki netika apzināti arī pēc pieteicēja sūdzības saņemšanas iestādē.

[2.2] Kritiski vērtējama atbildētājas nostāja pret mikroautobusa vadītāja paskaidrojumiem.

Atbildētāja nav izvērtējusi, vai pie esošajiem apstākļiem (braukšanas ātrums, attālums, redzamība, hidropacēlāja atrašanās vieta utt.) bija iespējams, ka *V.K.* hidropacēlāju neredzēja.

Veicot bojātā mikroautobusa jumta mērījumus, būtu bijis iespējams noteikt, kādā augstumā sadursmes brīdī atradies pacēlājs.

Turklāt hidropacēlājam bija brīdinājuma signālkrāsojums, kā arī uz Kuldīgas ielas, aptuveni 50-60 m no negadījuma vietas, atrodas „guļošais policists", savukārt tieši pie negadījuma vietas ir ceļa zīmes, kas brīdina, ka tuvumā ir skola, un ka tuvojas krustojums ar galveno ielu. Līdz ar ko automašīnas ātrums šajā ielas posmā nevarēja būt liels, turklāt ceļš ir pārredzams.

[2.3] Lēmumā, ar kuru atcelts *V.K.* piemērotais sods norādīts, ka ceļu satiksmes negadījumā par vainīgu atzīstams pieteicējs, jo nav ievēroti Ministru Kabineta 2001.gada 2.oktobra noteikumi Nr.421 „Noteikumi par darba vietu aprīkošanu uz ceļiem".

Minētie noteikumi nosaka kārtību darba vietas aprīkošanai, ja tiek veikti ceļu būvniecības, remonta, kā arī citi darbi uz ceļiem. Ceļu satiksmes negadījums nenotika ceļu būvniecības, remonta, kā arī citu darbu uz ceļiem veikšanas laikā. Līdz ar to nav pamata šo noteikumu piemērošanai. Pie kam, nav norādīts, tieši kuras šo noteikumu prasības nav ievērotas.

Turklāt, darba apģērbs pieteicējam bijis ar gaismu atstarojoša materiāla elementiem. Policijas darbinieki šādu informāciju pieteicējam nemaz neesot jautājuši un lietas materiālos nav fiksējuši.

[2.4] Pieteicējs uzskata, ka viņam kā negadījuma iesaistītajai personai nav pienākuma vākt pierādījumus.

[3] Ar Administratīvās rajona tiesas tiesneses lēmumu nolemts pieņemt pieteicēja pieteikumu par Lēmuma atcelšanu un ierosināt administratīvo lietu.

[4] Atbildētāja Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas birojs tiesai sniegtajā rakstveida paskaidrojumā pieteikumu neatzīst un uzskata par nepamatotu, paskaidrojot turpmāko.

[4.1] Izvērtējot Ceļu satiksmes negadījuma reģistrēšanas protokola Nr. EZ 057829 shēmu un negadījuma vietā veiktos foto uzņēmumus secināms, ka ceļa posmā, kurā notika hidropacēlāja ar kausu darbības virs ceļa braucamās daļas, nav bijis izvietots neviens brīdinošs elements, kas brīdinātu transportlīdzekļa vadītājus par briesmām. Pieteicējs paskaidrojis, ka uz brauktuves atradies darba vadītājs *G.A.*, kurš transportlīdzekļiem rādījis, ka jāapbrauc attiecīgais ceļa posms, savukārt *G.A.* paskaidrojis, ka atradies braucamās daļas malā un skatījies, vai pacēlājam ir izgriezti riteņi un braucošo Mercedes Benz 412 nemaz nav redzējis, bet par tā tuvošanos viņam ar saucienu paziņojis *L.J.*. Vienlaikus jāņem arī vērā, ka *G.A.* nav bijis ieģērbies dzeltenā vestē ar gaismas atstarojošiem elementiem, vai darba vestē, kas piesaistītu transportlīdzekļu vadītāju uzmanību un būtu, kā brīdinājums būt uzmanīgiem.

Atbildētāja uzskata, ka *G.A.* paskaidrojumam ir mazs ticamības moments, jo pieteicējs sākotnējā paskaidrojumā nav minējis, ka *G.A.* būtu regulējis satiksmi vai citā veidā brīdinājis transportlīdzekļu vadītājus par hidropacēlāja kausa esamību virs braucamās daļas. Faktu, ka uz ceļa braucamās daļas nav bijis neviens brīdinošs elements, apstiprina arī *V.K.* Līdz ar to atbildētāja uzskata, ka *V.K.* nav pārkāpis CSN prasības, jo hidropacēlāja kauss atradās paceltā veidā augšā virs ceļa braucamās daļas, nevis tuvu ielas braucamajai daļai, tiešā *V.K.* redzes lokā, tādējādi viņš hidropacēlāja strēli ar kausu varēja neredzēt. Turklāt ceļa posms, kur notika hidropacēlāja darbības virs ceļa braucamās daļas, nebija aprīkots ar brīdinošu elementu, kas varētu brīdināt transportlīdzekļa Mercedes Benz 412 vadītāju par draudošām briesmām.

Tas, ka policijas darbinieki pieteicējam nejautāja par darba apģērbu, nenozīmē, ka minēto informāciju pieteicējam bija liegts sniegt.

[4.2] Ceļu satiksmes negadījuma vietā tika pieņemti paskaidrojumi no transportlīdzekļa Mercedes Benz 412 vadītāja *V.K.* un pieteicēja, bet minētās personas savos paskaidrojumos nav norādījušas nevienu personu, kura varētu sniegt papildus informāciju par negadījuma apstākļiem.

[4.3] Noteikumi Nr.421 varēja būt piemērojami darba veicējam, jo šo noteikumu 2.punktā zem teksta „kā arī citus darbus uz ceļiem" var attiecināt uz hidropacēlāja pārvietošanos Ventspilī, pa Kuldīgas ielu, iebraucot iebrauktuvē pie nama Kuldīgas ielā Nr.1, sakarā ar ko tika traucēta satiksme un notika ceļu satiksmes negadījums.

[5] Tiesas sēdē pieteicējs un pieteicēja pārstāvis pieteikumā ietverto prasījumu uzturēja pamatojoties uz pieteikumā norādītajiem argumentiem, tos izvērsti paskaidrojot.

Atbildētājas pārstāvis pieteikumā ietverto prasījumu neatzina, pamatojoties uz Lēmumā un rakstveida paskaidrojumā norādītajiem argumentiem un apsvērumiem.

Motīvu daļa

[6] LAPK 285.pantā noteikts tiesas pienākums, izskatot sūdzību par lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā, pārbaudīt pieņemtā lēmuma likumību un pamatotību.

Saskaņā ar LAPK 272.pantu, institūcijai, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, jānoskaidro, vai ir izdarīts administratīvais pārkāpums, vai attiecīgā persona ir vainīga tā izdarīšanā, vai šo personu var saukt pie administratīvās atbildības, vai ir atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi, vai ir nodarīts mantisks zaudējums, kā arī jānoskaidro citi apstākļi, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

[7] Atbilstoši LAPK 9.panta pirmajai daļai par administratīvo pārkāpumu atzīstama prettiesiska, vainojama (ar nodomu vai aiz neuzmanības izdarīta) darbība vai bezdarbība, kura apdraud valsts vai sabiedrisko kārtību, īpašumu, pilsoņu tiesības un brīvības vai noteikto pārvaldes kārtību un par kuru likumā paredzēta administratīvā atbildība.

Ar Lēmumu atzīts, ka pieteicējs pārkāpis CSN 10.punkta prasības, par ko saukts pie administratīvās atbildības un sodīts pēc LAPK 149.^{4}panta četrpadsmitās daļas.

CSN 10.punkts noteic, ka ceļu satiksmes dalībniekiem un citām personām jārīkojas tā, lai neradītu satiksmei bīstamas vai satiksmi traucējošas situācijas un nenodarītu zaudējumus.

Saskaņā ar LAPK 149.^{4}panta četrpadsmito daļu par citu šajā kodeksā neminētu ceļu satiksmes noteikumu pārkāpšanu izsaka brīdinājumu vai uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam piecu latu apmērā.

[8] Atbildētāja atzinusi, ka pieteicējs satiksmei bīstamu vai traucējošu situāciju radījis, vadot hidropacēlāju Haulotte HA 260 PX Ventspilī, pa Kuldīgas ielu un iebraucot Kuldīgas ielas Nr.1 teritorijā, apstājoties, kā rezultātā hidropacēlāja grozs palika virs brauktuves, radot satiksmei bīstamu situāciju.

Kā sekas šādai rīcībai norādīta notikusī hidropacelāja sadursme ar transportlīdzekli Mercedes Benz 412, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*.

Līdz ar to tiesai jāizvērtē, vai atbildētāja pamatoti atzinusi, ka ar savu rīcību, hidropacēlāja grozam paliekot virs brauktuves, pieteicējs radīja satiksmei bīstamu vai traucējošu situāciju.

[9] LAPK 243.panta pirmajā daļā ir noteikts, ka pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuri fakti, uz kuru pamata institūcijas (amatpersonas) likumā noteiktajā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie

administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

LAPK 243.panta otrā daļā noteikts, ka šos faktus konstatē ar šādiem līdzekļiem: ar protokolu par administratīvo pārkāpumu, ar tās personas paskaidrojumiem, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ar cietušā un liecinieku liecībām, eksperta atzinumu, lietiskajiem pierādījumiem, protokolu par priekšmetu un dokumentu izņemšanu, citiem dokumentiem, kā arī pārkāpumus fiksējošiem tehniskiem līdzekļiem (braukšanas ātruma noteikšanas mērierīces, mērierīces alkohola koncentrācijas noteikšanai izelpotajā gaisā, foto, video un tml.).

[10] No lietas materiāliem tiesa konstatē šādus pierādījumus un no tiem izrietošus faktus:

[10.1] 2010.gada 4.jūnijā sastādīts Ceļu satiksmes negadījuma (turpmāk – CSNg) reģistrēšanas protokols Nr.EZ 057829, kurā norādīts, ka *V.K.* 2010.gada 4.jūnijā pulksten 10.30 vadīja pasažieru autobusu Mercedes Benz 412, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*, Ventspilī, pa Kuldīgas ielu, virzienā no Lauku ielas uz Prāmju ielu un pie ēkas Nr.1 nepārliecinājās par kustības drošību, kā rezultātā uzbrauca šķērslim – hidrauliskā pacēlāja kausam *(lietas 35.-36.lapa).*

[10.2] 2010.gada 4.jūnijā sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols Nr.PA 703861 *V.K.* par to, ka 2010.gada 4.jūnijā plkst.10.30 *V.K.* vadīja transportlīdzekli Mercedes Benz 412 ar reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/*, Ventspilī, pa Kuldīgas ielu, virzienā no Jūras ielas puses uz Brīvības ielas pusi, un iepretim Ventspils 1.ģimnāzijai, nepārliecinājās par satiksmes drošību, kā rezultātā notika sadursme ar izlieces tipa hidropacēlāja kausu, kā rezultātā bojāts hidropacēlāja kauss un transportlīdzeklis Mercedes Benz 412 *(lietas 38.lapa).*

[10.3] 2010.gada 10.jūnijā Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja patruļpolicijas nodaļas satiksmes uzraudzības rotas vecākais inspektors *A.A.* pieņēma lēmumu Nr. VP-3/PA 703861, ar kuru atzina, ka *V.K.* vadot transportlīdzekli, nepārliecinājās par kustības drošību, kā rezultātā izraisīja sadursmi ar izlieces tipa hidropacēlāja grozu, tādējādi izdarot CSN 4. un 10.punktu pārkāpumus un izdsdarot LAPK 149.^{4}panta četrpadsmitajā daļā paredzēto pārkāpumu *(lietas 39.lapa)* .

[10.4] Izskatot *V.K.* apstrīdēšanas iesniegumu, VP KRPKPB priekšnieks atcēla pret *V.K.* pieņemto lēmumu un uzdeva VP KRP KPB patruļpolicijas nodaļas satiksmes uzraudzības rotas inspektoram saukt pie atbildības darba veicēju, kas norīkoja *L.J.* veikt darbu ar moduli HA 260 PX – izlieces tipa hidropacēlāju un bija atbildīgs par darba vietas aprīkošanu uz ceļa ar ceļa zīmēm vai ierobežojošām un novirzošām ierīcēm *(lietas 42.-43.lapa).*

[10.5] 2010.gada 3.augustā lēmums nosūtīts izpildei VP Kurzemes reģiona pārvaldes KPB PPN satiksmes uzraudzības rotas vecākajam inspektoram *A.A.* Ventspilī *(lietas 43.lapas otra puse).*

[10.6] 2010.gada (Protokolā norādīts – 2001.gada) 20.augustā sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols (turpmāk – Protokols) Nr.PA 728306 *(lietas 10.lapa),* kurā norādīts, ka pieteicējs 2010.gada 4.jūnijā pulksten 10:30, vadot hidropacēlāju Haulotte HA 260 PX Ventspilī, pa Kuldīgas ielu un iebraucot Kuldīgas ielas Nr.1 teritorijā, apstājās, kā rezultātā hidropacēlāja grozs palika uz Kuldīgas ielas braucamās daļas un notika sadursme ar transportlīdzekli Mercedes Benz 412, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/.*

[10.7] Pieteicējs *L.J.* par 2010.gada 4.jūnijā ap pulksten 10.30 notikušo negadījumu sniedzis paskaidrojumu Ventspils policijas iecirkņa priekšniekam*(lietas 37.lapa).*

Pieteicējs paskaidrojis turpmāko: „Transportlīdzekli ar modeli HA 260 PX – izlieces tipa hidropacēlājs, reģistrācijas numurs 2 – CP – 003694, biju novietojis iebrauktuvē pie Ventspils 1.ģimnāzijas un strēle ar kausu bija taisni, kauss atradās augšā, uz ceļa braucamās

daļas. Pats atrados kausā, jo man vajadzēja izbraukt nedaudz uz atpakaļ, lai varētu iebraukt iepretim tieši pie ģimnāzijas logiem. Kad notika šī mana kustība, neviens uz ceļa nebija. Es biju šajā kausā iekšā, un atrados augšā, tad ieraudzīju, ka tuvojas mikroautobuss, tāpēc neko nedarīju tālāk, lai viņu palaistu un pats varētu pabraukt uz atpakaļ, taču tad notika trieciens. Kāpēc notika šis trieciens, nezinu. Sadursmes rezultātā bojāts gan kauss, gan mikroautobuss. Pēc sadursmes es kausu nolaidu uz leju un pats izkāpu ārā.".

[10.8] *V.K.* par 2010.gada 4.jūnijā ap pulksten 10.30 notikušo negadījumu sniedzis paskaidrojumu Ventspils policijas iecirkņa priekšniekam *(lietas 37.1lapa).*

V.K. paskaidrojis turpmāko: „Es vadīju transportlīdzekli Mercedes Benz 412 ar reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/*, braucu Ventspilī, pa Kuldīgas ielu virzienā no Jūras ielas uz Brīvības ielas pusi, manā transportlīdzeklī bija pasažieri. Ātrums nebija liels, aptuveni 30 km/h, un, braucot gar Ventspils 1.ģimnāziju, pēkšņi uz mikroautobusa jumta izdzirdēju sitiena skaņu. Pirms tam uz ceļa neko neredzēju, nekā nebija, tāpēc nesapratu, kas ir noticis. Kad izkāpu ārā sāku skatīties, ieraudzīju, ka mikroautobusam ir bojāts jumts. Tad ieraudzīju pacēlāju, kurš stāvēja iebrauktuvē pie ģimnāzijas, bet pacēlāja kauss atradās aptuveni pie tur stāvošām ceļa zīmēm. Uz ceļa nevienu brīdinošu ceļa zīmju nebija, par to, ka te notiktu kāda darbībā, tāpēc arī to kausu neredzēju. Sadursmes rezultātā bojāts manis vadītais mikroautobuss un pacēlāja kauss. Par to, kas tajā brīdī tika darīts ar kausu, nezinu, neredzēju vai tas tika pacelts, vai nolaists, vai stāvēja.".

[10.9] Pieteicējs 2010.gada 20.augustā sniedzis paskaidrojumu *(lietas 46.1.lapa)* VP KRP KPB Patruļpolicijas nodaļas Satiksmes uzraudzības rotas inspektoram, papildus paskaidrojot turpmāko: „Moduli uz objektu atveda ar treileri, modulis tiek vadīts no pacēlāja groza, tādējādi nobraucu lejā no treilera un iebraucu Kuldīgas ielas nama Nr.1 iebrauktuvē, jo vajadzēja moduli sagriezt un iebraukt aiz norobežojošās barjeras. Iebraucot moduli iebrauktuvē, kauss ar vadības pulti palika virs brauktuves, jo vēlējos braukt atmuguriski, lai sagrieztu vēl vairāk moduli uz uzbrauktu uz trotuāra. Sadursmes brīdi es stāvēju, jo griezu riteņus, lai varētu veikt nākošo manevru. Vēlos piebilst, ka uz brauktuves atradās darba vadītājs, vārdā *G.A.*, kurš transporta līdzekļiem rādīja, kā jābrauc attiecīgais ceļa posms. Pirms negadījuma ar mikroautobusu attiecīgo ceļa posmu apbrauca vairākas automašīnas. Objekts, precīza darba vieta bija uz trotuāra aiz aizsargbarjeras. Negadījumu varēja redzēt no policijas ēkas, pie kuras stāvēja policisti.".

[10.10] 2010.gada 1.oktobrī paskaidrojumu lietā sniedza *G.A. (lietas 46.lapa).*

G.A. paskaidrojis: „2010.gada 4.jūnijā atrados objektā pie skolas, t.i. mājas Kuldīgas ielā Nr.1, un gaidīju, ka atvedīs pacēlāju. To no treilera nobrauca Brīvības ielā, jo tur nenotiek transportlīdzekļu kustība. Mēs nobloķējām Kuldīgas ielas posmu no Brīvības ielas līdz iebrauktuvei skolas pagalmā. Ar pacēlāju brauca *L.J.* Es atrados tieši pie iebrauktuves, un biju apturējis satiksmi, lai pacēlājs varētu iegriezties, kas arī notika, bet pacēlāja strēle vēl atradās 2-3-4 m augstumā no brauktuves, virs braucamās daļās apmēram1,5-2 m. Viņš apstājās, lai varētu izgriezt riteņus, es vēl atrados braucamās daļas malā. Vieglās automašīnas ar līkumu pabrauca garām, jo redzēja pacēlāju. Es paskatījos uz pacēlāju un redzēju, ka riteņi ir izgriezti un droši varēs iebraukt pagalmā pa vārtiņiem. Izdzirdēju saucienu, visticamāk *L.J.*: „Viņš neredz, kur braukt!", tajā brīdi es paskatījos uz brauktuvi un redzēju mikroautobusu Mercedes, es viņam māju ar rokām, bet viņš pabrauca man tuvu garām un iebrauca pacēlāja grozā. Man izskatījās, ka viņš arī mani neredzēja pirms sadursmes ar pacēlāju. Dzeltenās darba vestes man nebija.".

[10.11] Lietā atrodas fotoaatēli *(lietas 53.-56.lapa),* kuros redzama notikuma vieta pēc ceļu satiksmes negadījuma, kā arī negadījumā iesaistītā automašīna Mercedes Benz 412 un hidropacēlājs Haulotte HA 260 PX.

[10.12] Tiesas sēdē liecības sniedza liecinieks *G.A.*

G.A. liecināja, ka pieteicējs ir viņa darba biedrs; ar pieteicēja pārstāvi iepazinies šodien; ar Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldi saistību nav. Liecinieks zināja, kādā lietā ieradies liecināt.

G.A. liecināja, ka viņš ir darba vadītājs. Bijis uzdevums nogādāt pacēlāju līdz darba vietai, 1.ģimnāzijai, lai veiktu darbus uz jumta. Bija izīrēts pacēlājs, kurš ar firmas pārstāvja treileriem tika atgādāts līdz objektam, nobraukts no pacēlāja. Tā kā darba vieta bija 100 – 150 m n0 objekta, piebraukt tuvāk nevarēja. Aparāts ir pašgājējs, tam ir vadības pogas, pieteicējs viņu vadīja līdz tai vietai. Tas notika pa ielu. Tajā brīdi aparāts brauca ļoti lēni, aizmugurē un priekšā bija cilvēks, kas neļāva braukt mašīnām, lai neapdzītu aparātu, jo tas ir ļoti liels. Mēs to aizvadījām bez pārkāpumiem līdz iebrauktuvei. Tad pacēlājs pagriezās, iebrauca iebrauktuvē un apstājās, un tālāk mums vajadzēja skatīties, uz kurieni vēl var pabraukt uz priekšu. Aparāts tika apstādināts, pieteicējs atradās pacēlāja grozā, kustība nenotika. Pati iekārta bija nost no ceļa, bet uz ceļa palika grozs, grozs atradās aptuveni divu metru augstumā. Mašīnām tas vairs netraucēja, arī liecinieks pats uz ceļa vairs nav bijis, bet atradies ceļa malā, komandējis, kur pieteicējam labāk nostāties un kur pēc tam pabraukt. Tajā brīdī visas vieglās mašīnas aizbrauca garām, jo varēja izbraukt zem apakšas, neko neaizķerot. Liecinieks uz ceļa vairs nav bijis, bet kaut kur uzradies autobuss, kuru liecinieks pamanījis pēdējā brīdī. Liecinieks mēģinājis izkāpt uz ceļa un brīdināt lai stājās. Tādā ātrumā braucot, vajadzētu redzēt grozu, jo grozs ir aprīkots ar drošības strīpām. Liecinieka žesti neesot ņemti vērā, notikusi sadursme.

Atbildot uz jautājumiem, liecinieks liecināja : « Ja mikroautobusa šoferis mani neredzētu, tad viņam man būtu bijis jābrauc virsū, bet viņš taisīja līkumu. Es gāju transportlīdzeklim pa priekšu, bet otrs cilvēks no aizmugures. Kad pieteicējs griezās iekšā, es biju uz ceļa, uz ielas. Kad viņš bija iegriezies, es biju ceļa malā, jo kā transportlīdzeklis, tas vairs netraucēja satiksmi. Uz braucamās daļas bija grozs. Kad hidropacēlājs pārvietojas pa ceļu, grozs ir zemākā nolaistā stāvoklī. Grozs un strēle atradās acu augstumā. Strēle ir ārpus kabīnes, tālu nost. Strēle kompakti nesabīdās. Aparāts iegriezās iekšā, apstājās, tajā vietā uz brauktuves bija nedaudz slīpums un sanāca tā, ka strēle palika augstāk. Nebija tieši horizontāli. Groza apakša bija acu augstumā. Grozs bija apzīmēts ar drošības strīpām, tam bija dzeltenmelnas slīpās svītras, standarta apzīmējums. Mums bija uzdevums ātrāk nobraukt no ceļa. Tālāk pieteicējam būtu sekojuši nākamie norādījumi, bet es tos nepaspēju dot, jo notika sadursme. Viņam vēl bija jāpabrauc tālāk, jo bija žogs un vārti, uzreiz iekšā iebraukt nevarēja. Satiksmi bez manis regulēja vēl viens cilvēks. Varēja būt *A.V.,* bet precīzi neatceros. Tajā objektā strādāja vairāki strādnieki un nezinu, kurš tieši tajā brīdi gāja aizmugurē. Tikko aparāts iebrauca iekšā, tad otram cilvēkam uz ceļa vairs nebija ko darīt" *(skat. Tiesas sēdes protokolu, lietas 65.- 68.lapa).*

[10.13] Pieteicējs sniedza paskaidrojumus tiesas sēdē.

Pieteicējs paskaidroja, ka strādājis SIA „Elektriķis" par montieri. Iepriekš bijis sarunāts, ka būs pacēlājs. Iekāpuši savā darba autobusā un braukuši uz objektu gaidīt pacēlāju, kamēr to atvedīs. Pacēlājs atbrauca un pieteicējs to nobraucis no treilera, *G.A.* un *J.M.* apturējuši satiksmi. Viņi stāvējuši uz ielas un rādījuši mašīnām, lai pagaida. Viens cilvēks pacēlājam priekšā, otrs aizmugurē. Tas bijis nepieciešams, jo pacēlājam ir ļoti mazs ātrums. Pieteicējs traucējis satiksmei, jo lēnām bijis jāaizbrauc uz objektu apmēram 50 metru attālumā. Pēc tam bijis jāgriežas iekšā. Pacēlājs ir liels un lēns, tam ir lieli gabarīti. Pieteicējs uzskata, ka traucējis satiksmei, kamēr novietojis hidropacēlāju. Pieteicējs iebraucis iebrauktuvē, apstājies, gaidījis, kamēr aizbrauc mašīnas, jo tā neesot bijusi īstā vieta, lai pagrieztu pacēlāju. Tad sācis manevru, bet nav paspējis, jutis triecienu. Pats pieteicējs atradies pacēlāja grozā. Pacēlāju vada no groza ar pulti. Garo izvirzījumu sauc par strēli. Strēli var pacelt. Strēle ir nolikta horizontāli, tai pašā galā ir grozs. Ja strēle ir pacelta uz augšu, nevar braukt, kustēties. Lai varētu braukt, strēlei ir jābūt nolaistai zemē, lai varētu kustināt tikai grozu. Pati strēle ir uz aparātu, tā ir divi metri. Grozu var nolaist līdz pašai zemei vai uzcelt augšā. Lai riteņi varētu kustēties, strēlei ir jābūt nolaistai lejā, lai var kustināt pašu galu un, lai varētu kustēties riteņi. Šādā stāvoklī riteņi var kustēties, jo esmu nolaidis tikai galu. Riteņi griežas visu laiku, ja vajag. Lai kustinātu riteņus, strēlei ir jābūt lejā, bet grozam - vienalga kā. *G.A.* jau stāvējis ar vienu kāju uz ielas, tā, ka

mikroautobusa šoferim vajadzēja ieraudzīt *G.A. J.M.* aizmugurē jau vairs nevajadzēja stāvēt, jo es jau biju teritorijā. Pieteicējs paskaidroja, ka nav redzējis, ko dara *G.A.*, jo bija maz vietas un bijis jāskatās, kur braukt *(skat. Tiesas sēdes protokolu, lietas 65.- 68.lapa).*

[11] Lietā nav strīda par to, ka 2010.gada 4.jūnijā pieteicējs strādājot par montieri SIA „Elektriķis" un veicot savus darba pienākumus, strādāja uz hidropacēlāja Haulotte HA 260 PX.

Lietā nav strīda arī par to, ka minētajā datumā pulksten 10:30, pacēlājam atrodoties virs brauktuves, notika tā sadursme ar mikroautobusu Mercedes Benz 412 ar valsts reģistrācijas Nr. */reģistrācijas numurs/*.

Lietā ir strīds par to, vai hidropacēlāja strēlei ar grozu, pēc hidropacēlāja iegriešanās iebrauktuvē pie objekta, paliekot virs brauktuves, tika radīta satiksmei bīstama vai traucējoša situāciju, un vai pieteicējs pamatoti saukts pie atbildības un sodīts pēc LAPK 149.^{4}panta četrpadsmitās daļas.

[12] Protokolā norādīts, ka pieteicējs 2010.gada 4.jūnijā pulksten 10:30, vadot hidropacēlāju Haulotte HA 260 PX Ventspilī, pa Kuldīgas ielu un iebraucot Kuldīgas ielas Nr.1 teritorijā, apstājās, kā rezultātā hidropacēlāja grozs palika uz Kuldīgas ielas braucamās daļas un notika sadursme ar transportlīdzekli Mercedes Benz 412, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*.

Protokolā norādīto apstiprina pieteicēja paskaidrotais, ka hidropacēlāju, reģistrācijas numurs 2 – CP – 003694, viņš bija novietojis iebrauktuvē pie Ventspils 1.ģimnāzijas un strēle ar kausu bija taisni, kauss atradās augšā, uz ceļa braucamās daļas. (..).*(lietas 37.lapa)*; kā arī vēlāk sniegtajā paskaidrojumā norādītais: „ (..) kauss ar vadības pulti palika virs brauktuves, jo vēlējos braukt atmuguriski, lai sagrieztu vēl vairāk moduli uz uzbrauktu uz trotuāra (..) " *(lietas 46.1.lapa)*.

Faktu, ka hidropacēlāja strēle atradās virs brauktuves, apliecina arī liecinieka *G.A.* paskaidrojumā norādītais: „pacēlāja strēle vēl atradās 2-3-4 m augstumā no brauktuves, virs braucamās daļas apmēram1,5-2 m (..) *(lietas 46.lapa).*

Ņemot vērā minēto, kā arī fotogrāfijā *(lietas 53.lapa)* redzamos mikroautobusa jumta bojājumu un pieteicēja paskaidroto, ka moduļa strēle ar grozu negadījuma brīdī atradušies virs brauktuves, atzīst par pierādītu, ka hidropacēlāja, uz kuru strādāja pieteicējs, strēle, viņam iegriežoties iebrauktuvē pie objekta, palika virs brauktuves.

[13] Kā spriedumā minēts iepriekš, CSN 10.punkts paredz, ka ceļu satiksmes dalībniekiem un citām personām jārīkojas tā, lai neradītu satiksmei bīstamas vai satiksmi traucējošas situācijas un nenodarītu zaudējumus.

Tā kā brauktuve ir ceļa daļa, kas paredzēta transportlīdzekļu braukšanai, jebkādu priekšmetu atrašanās uz vai virs brauktuves tā, ka traucēta transportlīdzekļu normāla braukšana, neapšaubāmi rada traucējumus un bīstamību pārējiem ceļu satiksmes dalībniekiem.

Tādējādi, tā kā lietā atzīts par pierādītu, ka pieteicējam vadot hidropacēlāju, hidropacēlāja strēle ar grozu palika virs brauktuves, tiesa šādu situāciju atzīst par satiksmei bīstamu un satiksmi traucējošu.

Ievērojot minēto, tiesa par pierādītu atzīst pārkāpuma objektīvo pusi, kā arī objektu – apdraudējumu ceļu satiksmes drošībai.

Tā kā lietā nav strīda par to, ka hidropacēlāju vadīja pieteicējs, tiesa atzīst par pierādītu pārkāpuma subjektu.

[14] LAPK administratīvo pārkāpumu definē kā prettiesisku, vainojamu – ar nodomu vai aiz neuzmanības izdarītu darbību vai bezdarbību (..).

LAPK 10.pantā noteikts, ka administratīvais pārkāpums atzīstams par izdarītu ar nodomu, ja persona, kas to izdarījusi, ir apzinājusies savas darbības vai bezdarbības prettiesisko raksturu, paredzējusi tās kaitīgās sekas un vēlējusies vai apzināti pieļāvusi šo seku iestāšanos. LAPK 11.pantā, savukārt, noteikts, ka administratīvais pārkāpums atzīstams par izdarītu aiz neuzmanības, ja persona, kas to izdarījusi, ir paredzējusi savas darbības vai bezdarbības kaitīgo seku iestāšanās iespēju, bet vieglprātīgi paļāvusies, ka tās varēs novērst, vai arī nav paredzējusi šādu seku iestāšanās iespēju, kaut gan tai vajadzēja un tā varēja tās paredzēt.

Izvērtējusi pieteicēja sniegtos paskaidrojumus tiesa secina, ka pieteicējs ir apzinājies, ka hidropacēlāja pārvietošanās pa ceļu līdz objektam, tā ļoti lēnā braukšanas ātruma un lielo izmēru dēļ rada traucējumus, un līdz ar to arī bīstamību ceļu satiksmes drošībai.

Tomēr lietas materiālos esošie pierādījumi liecina par to, ka pieteicējs ne līdz galam apzinājās, ka hidropacēlāja atrašanās tādā stāvoklī, ka tā strēle pēc iebraukšanas iebrauktuvē palika virs braucamās daļas, turpina radīt bīstamību satiksmei, kā pieteicējam, tā lieciniekam paļaujoties uz to, ka citu transportlīdzekļu vadītājiem hidropacēlāja strēle nevar palikt nepamanīta, un tai iespējams apbraukt apkārt vai izbraukt zem tās. Pie šāda secinājuma tiesa nonākusi, izvērtējot pieteicēja paskaidrojumus kopsakarā ar lieciniekа *G.A.* liecināto, ka „tikko aparāts iebrauca iekšā, otram cilvēkam uz ceļa vairs nebija ko darīt" *(skat. tiesas sēdes protokolu, lietas 67.lapas otra puse)*, kā arī to, ka īsi pirms negadījuma *G.A.* skatījies uz pacēlāju, novērtējot tā riteņu stāvokli un iespēju veikt pacēlāja tālākos manevrus, bet nevis uz brauktuvi, jo tikai līdz ar saucienu „Viņš neredz, kur braukt!" *G.A.* pievērsies uz brauktuves notiekošajam.

Tiesas ieskatā, pieteicējam kā hidropacēlāja vadītājam, apzinoties hidropacēlāja gabarītus, bija pienākums novērtēt gan to, ka hidropacēlājs, daļēji atrodoties virs brauktuves, rada satiksmei bīstamu situāciju, un, gan, ņemot vērā šo apstākli, gan to, ka viņam, vadot hidropacēlāju no groza, nebija iespēja kontrolēt situāciju, bija pienākums izvēlēties palīgus, kuri varētu nodrošināt palīdzības sniegšanu satiksmes drošības nodrošināšanā.

Ņemot vērā spriedumā iepriekš konstatēto un secināto tiesa atzīst pieteicēja vainu (pārkāpuma subjektīvo pusi) administratīvajā pārkāpumā neuzmanības formā lietā par pierādītu.

[15] Tiesa lietā nekonstatē arī procesuālus pārkāpumus, kuri varētu ietekmēt Lēmuma tiesiskumu pēc būtības.

[16] Ņemot vērā visu spriedumā iepriekš minēto tiesa atzīst, ka pieteicējs pie atbildības pēc LAPK 149.^{4}panta četrpadsmitās daļas par CSN 10.punkta pārkāpumu saukts pamatoti.

[17] Lēmumā norādīts, ka pieteicējs ar savu rīcību ir darījis satiksmei traucējošu situāciju, kā rezultātā notika ceļu satiksmes negadījums. Minētais, tiesas ieskatā, ietver netiešu secinājumu, ka pieteicējs vainīgs ceļu satiksmes negadījuma izraisīšanā.

Tiesa šādu policijas secinājumu uzskata par pārsteidzīgu, jo, kā atzīts tiesu judikatūrā, policijai administratīvā procesa ietvaros nav no tiesību normām izrietošas kompetences lemt par personas vainu ceļu satiksmes negadījuma izraisīšanā (par vainu, kam ir civiltiesisks raksturs), bet gan par vainu konkrēta administratīvā pārkāpuma izdarīšanā kā par vienu no administratīvā pārkāpuma sastāva elementu sastāvdaļām. *(sal.skat. Augstākās tiesas Senāta 2008.gada 3.novembra spriedums lietā SKA – 355/2008.).*

Līdz ar to, izskatot lietu par Lēmuma atcelšanu, tiesa nevērtē pieteicēja argumentus, kas vērsti uz savas vainas noliegšanu ceļu satiksmes negadījuma izraisīšanā un citas personas vainu tajā.

Vienlaikus tiesa atzīst, ka atbildētājas ietvertie izteikumi Lēmumā nemaina tiesas secinājumu par lēmuma tiesiskumu pēc būtības, jo ar Lēmumu tā rezolutīvajā daļā atstāts negrozīts sākotnējais lēmums, proti, lēmums, ar kuru pieteicējs sodīts pēc LAPK 149.^{4}panta četrpadsmitās daļas par CSN 10.punkta pārkāpumu.

[18] LAPK 149.^{4}panta četrpadsmitās daļas sankcijā paredzētais sods ir brīdinājums vai naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam piecu latu apmērā.

Tā kā tiesa atzinusi, ka pārkāpumu pieteicējs izdarījis aiz neuzmanības brīdinājums kā vieglākais sods pieteicējam piemērots pamatoti.

[19] Tā kā tiesa, izvērtējot pieteicēja argumentus, kuri lietā ir nozīmīgi no juridiskā viedokļa secinājuma izdarīšanai, vai pieteicējs pie atbildības pēc LAPK 149.^{4}panta četrpadsmitās daļas par CSN 10.punkta pārkāpumu saukts tiesiski un pamatoti, atzinusi, ka pārkāpums pierādīts un procesuāli pārkāpumi, kuri varētu ietekmēt lēmumu pēc būtības, administratīvajā lietvedībā iestādē nav pieļauti, tiesa pieteicēja pieteikumu atzīst par nepamatotu un noraidāmu.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.- 251.pantu, 289.- 291.pantu, Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.panta pirmās daļas 1.punktu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

noraidīt *L.J.* pieteikumu.

Atstāt negrozītu Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja priekšnieka 2010.gada 20.oktobra lēmumu Nr.VP3/PA 728306-1.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Liepājas tiesu namā.

Tiesnese (personiskais paraksts) S.Sērdiene

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas

Tiesnese _____ S.Sērdiene
Liepājā 2011.gada 30.novembrī.